

първа пушка за възстание, Афузъ паша превзе Панагюрище и подпали голѣма частъ отъ кжщитѣ. Голѣмото народно знаме падна въ ржцетѣ на хасковскитѣ башибозуци, а пашата прибра черешовитѣ топчета, които сетне откараха въ Цариградъ, дето и днесъ се намиратъ въ военния музей редомъ съ грамаднитѣ морски топове, що турцитѣ пленили отъ други народи. Така, на 1-и май Панагюрската свободна държава престана да диша.

КРЯЯТЪ.

Лишенъ отъ сили да продължава борбата, гордиятъ началникъ Бенковски реши да се оттегли отъ Раслатица на Стара планина, като вѣрваше, че ще получи помощъ отъ северна България. Съ гвардията си, намалена вече на 70—80 души вѣрни конници, той се промъкна покрай запаленото село Петричъ, та покрай Мирково и Буново се изкачва на Стара планина. Настѣпва най-страшното нѣщо: по планината вали снѣгъ, турцитѣ настѣпватъ отъ всѣка страна, много отъ хората падатъ всѣки день въ боеветѣ, отъ гладъ, отъ студъ, отъ умора.

Тогавя Бенковски разпуска гвардията си и остава само съ трима другари (З. Стояновъ, отецъ Кирилъ и Стефо Далматинеца). Съ тѣхъ той мисли да прехвърли въ Влашко...

Планината е негостоприемна. Студъ и снѣгъ, липса на храна и хлѣбъ, многобройни шпиони и турски потери... Единъ простъ колибаръ отъ село Брусенъ, заплашенъ отъ турцитѣ, предава Бенковски. Когато той съ тримата си другари рекълъ да мине по дървено мостче рѣкичката Костиня, притокъ на Бѣли Витъ, 12 километра по-горе отъ Тетевенъ, скрита въ гората турска потеря ненадейно изгър-